

عنوان مقاله:

تعیین اقلیم آسایش شهرستان گرمسار به منظور توسعه گردشگری ورزشی با استفاده از روش اولگی (Olgay) و شاخص عدم آسایش (DI)

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا و برنامه ریزی منطقه ای، دوره 9، شماره 371 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

مژده خجو - گروه تربیت بدنی، دانشکده علوم انسانی، واحد شاهرود، دانشگاه آزاد اسلامی، شاهرود، ایران

سید مصطفی طیبی ثانی - گروه تربیت بدنی، دانشکده علوم انسانی، واحد شاهرود، دانشگاه آزاد اسلامی، شاهرود، ایران

علی فهیمی نژاد - گروه تربیت بدنی، دانشکده علوم انسانی، واحد شاهرود، دانشگاه آزاد اسلامی، شاهرود، ایران

باقر مرسل - گروه تربیت بدنی، دانشکده علوم انسانی، واحد شاهرود، دانشگاه آزاد اسلامی، شاهرود، ایران

خلاصه مقاله:

تحقیق حاضر از نوع کاربردی می باشد که با هدف تعیین و ارزیابی آسایش حرارتی در شهرستان گرمسار و به منظور شناسایی زمان های مناسب برای فعالیت های گردشگری در این شهرستان براساس شرایط اقلیمی انجام گرفته است. برای تعیین اقلیم گردشگری، از دو شاخص کمی اولگی (Olgay) و عدم آسایش (DI) و برای تعیین تناسب نوع گردشگری با اقلیم از مدل بهمن پور و همکاران (۲۰۱۲) استفاده گردید. بدین منظور داده های آماری مربوط به دما و رطوبت نسبی محدوده مطالعاتی در بازه زمانی ۲۵ سال اخیر مورد سنجش و ارزیابی قرار گرفت. نتایج بیانگر آن بوده است که براساس شاخص اولگی، ماههای فروردین، اردیبهشت و مهر در زون آسایش حرارتی قرار دارند و بهترین زمان ها برای گردشگری ورزشی در منطقه مطالعاتی می باشند. از سوی دیگر، تیر و مرداد به دلیل گرمای بالا و آذر، دی، بهمن و اسفند به دلیل سرمای زیاد زمان های مناسبی برای گردشگری ورزشی در فضای باز نمی باشند. از سوی دیگر، براساس شاخص عدم آسایش نیز، ماههای تیر و مرداد، شهریور، آذر، دی، بهمن و اسفند زمان های مناسبی برای گردشگری نمی باشند. این امر نشان دهنده لزوم توجه جدی به شاخص ها و پارامترهای اقلیمی در تعیین آسایش حرارتی و زمان بندی مناسب برای فعالیت های گردشگری ورزشی می باشد.

کلمات کلیدی:

آسایش حرارتی، شاخص عدم آسایش، شاخص اولگی، گردشگری ورزشی، شهرستان گرمسار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1393334>

